

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput LI. Quod humilibus insistendum est operibus, cum deficitur a
summis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

ritualibus discernere, atque super omnia voluntatem beneplaciti tui semper inquirere.

8. Falluntur sæpe hominum sensus in iudicando: fallunter amatores seculi, visibilia tantummodo amando.

Quid est homo inde melior, qui reputatur ab homine major?

Fallax fallacem, vanus vanum, cæcus cæcum, infirmus infirmum, decipit, dum exultat: & veraciter magis confundit, dum inaniter laudat.

Nam quantum unusquisque est in oculis tuis, tantum est, & non amplius; ait humilis S. Franciscus.

CAPUT LI.

Quod humilibus insistendum est opprobriis, cum deficitur a summis.

I. Fili, non vales semper in festo ventiori desiderio virtutis stare, nec in altiori gradu contemplationis consistere: sed necesse habes interdum, ob originalem

ruptelam ad inferiora descendere, & onus corruptibilis vitæ etiam invite, & cum tædio, portare.

Quamdiu mortale corpus geris, pædium senties, & gravamen cordis.

Oportet ergo sæpe in carne de carnis onere gemere: eo quod non vales spiritualibus studiis, & divinæ contemplationi indefinenter inhærere.

2. Tunc expedit tibi ad humilia & exteriora opera confugere, & in bonis actibus te recreare: adventum meum, & supernam visitationem firma confidentia expectare: exilium tuum, & ariditatem mentis patienter sufferre, donec iterum a me visiteris, & ab omnibus anxietatibus libereris.

Nam faciam te laborum oblivisci, & interna quiete perfrui.

Expandam coram te prata scripturarum, ut, dilatato corde, currere incipias viam mandatorum meorum.

Q 4

Et

Et dices: *Non sunt condignæ possessiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.*

CAPUT LII.

Quod homo non reputet se consolatione dignum, sed magis verberibus.

I. **D**omine, non sum dignus consolatione tua, nec aliqua spiritali visitatione: & ideo juste mecum agis, quando me inopem & desolatum relinquis.

Si enim ad instar maris lacrymas fundere possem, adhuc consolatione tua dignus non essem.

Unde nihil dignus sum, quam flagellari & puniri: quia graviter & sæpe te offendi, & in multis valde deliqui.

Ergo vera pensata ratione, nec minima sum dignus consolatione.

Sed tu clemens & misericors Deus, qui non vis perire opera tua ad ostendendum divitias bonitatis tuæ in vasa misericordiæ, etiam præ-

ter om-
ris co-
manu-

Tua
sicut h-

2.
confer-

latione

Ego
sed fe-

emen-

Ve-

Si
me,

Qu-
nisi in-

In
dignu-

temp-

voto-

agre-

pro
ut fa-

rear